

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ

Филозофског факултета Универзитета у Београду

Извештај комисије за избор др Растка Јевтића у звање научни сарадник

На седници Наставно-научног већа Филозофског факултета Универзитета у Београду одржаној 24.09.2026. именовани смо у комисију за избор др Растка Јевтића у звање научни сарадник.

Прегледом материјала који нам је достављен, као и на основу увида у његов научни рад и публикације, Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду подносимо овај извештај.

1. ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

Име и презиме: Растко Јевтић

Година рођења: 27.12.1994.

Радни статус: запослен

Назив институције у којој је запослен: Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Претходна запослења:

Образовање

Основне академске студије: 2013-2017., Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Одбрањен мастер или магистарски рад: 2019, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Одбрањена докторска дисертација: 2026, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Постојеће научно звање:

Научно звање које се тражи: научни сарадник

Датуми избора у стечена научна звања (укључујући и постојеће)

научни сарадник:

виши научни сарадник:

Област науке у којој се тражи звање: Друштвене науке

Грана науке у којој се тражи звање: Филозофија

Научна дисциплина у којој се тражи звање: Филозофија

Назив матичног научног одбора којем се захтев упућује: МНО за филозофију, психологију, педагогију и социологију

Стручна биографија

Растко Јевтић је рођен 27.12.1994. у Београду, где је завршио Пету београдску гимназију (друштвени смер) 2013. године и исте године уписао основне студије филозофије на Филозофском факултету Универзитета у Београду. Студије је завршио 2017. године са просеком 9.67 и са дипломским радом *Научни реализам и антиреализам: шта нам доноси расправа о микроскопу?* (област: филозофија науке). Мастер студије филозофије на истом факултету завршио је 2019. године са просеком 10 и са мастер радом *Фолк психологија и елиминативизам* (област: филозофија духа и когниције).

Јевтић је уписао докторске студије филозофије на Филозофском факултету Универзитета у Београду 2019. године, а у јануару наредне године почео је да ради као истраживач-приправник на Институту за филозофију Филозофског факултета. На докторским студијама одбранио је предлог теме дисертације *Метафизика људског бића у Декартовој филозофији* (област: историја филозофије) 29.9.2021, након чега је изабран у звање истраживача-сарадника 3.11.2022. Од школске 2020/2021. године учествује у извођењу наставе на предметима Одељења за филозофију: *Увод у филозофију*, *Историја филозофије 2а* (преименован у *Историја филозофије 3*), *Историја филозофије 2б* (преименован у *Историја филозофије 4*), *Увод у филозофију и критичко мишљење*. 1.9.2026. године одбранио је докторску дисертацију.

Јевтић је до сада обављао научни рад у оквиру два пројекта: *Динамички системи у природи и друштву: филозофски и емпиријски аспекти*, финансиран од стране Министарства просвете Републике Србије, и

Science, Faith and Superstition који је подржан пројектом Оксфорд универзитета *New Horizons for Science and Religion in Central and Eastern Europe* и финансиран од стране *John Templeton Foundation*. У оквиру пројекта *Science, Faith and Superstition* учествовао је у организацији међународне конференције и радионице које носе исто име, и био је гостујући уредник издања часописа *Belgrade Philosophical Annual* 37 (2). Такође, био је и учесник неколико међународних конференција.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНЕ АКТИВНОСТИ

Јевтић се у оцењиваном периоду највише бавио историјом филозофије као филозофском дисциплином. Прецизније, бавио се проучавањем Декартове филозофије, уколико се то може назвати истраживачким правцем унутар историје филозофије. Његов методолошки приступ је отуд теоретски и интерпретативан.

С обзиром на то да је Декартова филозофија изузетно опсежна и системска – обухвата мноштво различитих филозофских области попут метафизике, онтологије, епистемологије, теорије емоција итд. – Јевтић је имао за циљ да истражи генерално запостављене делове Декартовог система. Почео је са Декартовом мало познатом филозофијом емоција, интерпретирајући Декартово последње објављено дело за живота – „Страсти душе“ – у свом раду о Декартовој теорији емоција. Затим је са менторком, проф. др Љиљаном Раденовић, истражио однос између средњовековне демонологије и Декартовог схватања чувеног демона из *Прве медитације*. Интересовало га је и како је логички позитивизам – један од најутицајнијих филозофских праваца 20. века – критиковао чувену тврдњу *cogito, ergo sum*. Јевтић је последњи и до сада најзначајнији истраживачки корак направио у докторској дисертацији *Метафизика људског бића у Декартовој филозофији* у којој је обрадио теме бесмртности душе, онтологије материјалне супстанције људског тела и метафизике људског бића.

Међутим, Јевтић се у оцењиваном периоду није бавио искључиво историјом филозофије. Јевтићева биографија показује да су његова интересовања веома широка и да се пре оцењиваног периода бавио сасвим различитим филозофским дисциплинама. Јевтић је наставио са оваквим приступом и зато је објавио и рад из метафизике: „Аргумент из необичности“. Овај аргумент је један од кључних аргумената против моралног реализма и објективизма и Јевтић је сматрао да вредним да га интерпретира и да у раду анализом и интерпретацијом дође до најјачег облика овог аргумента.

3. ПРИКАЗ НАЈЗНАЧАЈНИЈИХ РЕЗУЛТАТА

М70, Одбрањена докторска дисертација: Јевтић, Р., *Метафизика људског бића у Декартовој филозофији*, 2026, ментор: др Љиљана Раденовић, студијски програм: филозофија, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Јевтић сматра докторску дисертацију својим највећим истраживачким достигнућем. Она је подељена на три главна поглавља у складу са главним темама истраживања. Ради се о бесмртности душе, онтологији материјалне супстанције и људског тела и, коначно, онтологији и епистемологији људског бића.

У првом поглављу Јевтић одговара на питање: како је могуће да Декарт сматра бесмртност душе једном од две најзначајније филозофске теме (друга је постојање Бога) а да не постоји експлицитан и систематичан аргумент за то да је душа бесмртна у главном тексту *Медитација*. Одговор на ово питање захтева интерпретацију најинформативнијег дела примарног текста на ову тему – Сажетка друге медитације. У овом делу текста Јевтић налази повод да разликује два аргумента за бесмртност у Декартовој филозофији. Први је минималан аргумент за који Декарт сматра да је довољан да покаже да „из пропасти тела не следи смрт душе“. Други аргумент Јевтић назива максималним јер њиме Декарт покушава у потпуности да експлицира садржај појмова који су релевантни у аргументу за бесмртност. Експлицирајући ова два аргумента Јевтић увиђа и да је главни разлог да Декарт напише Сажетак била Мерсенова критика главног текста *Медитација*, с обзиром на то да је он тврдио да Декарт „ни реч није рекао о бесмртности душе“. Испоставља се да је Мерсен заиста оставио утисак на Декарта, тако да он схвата да главни текст *Медитација* није довољно експлицитан у погледу читавог аргумента за бесмртност, већ само у погледу аргумента за стварну разлику између душе и тела. Ово је довело и до тога да Декарт промени поднаслов већ у другом издању *Медитација*; поднаслов је промењен из „у

којима су доказани божје постојање и бесмртност душе“ у „у којима су доказани божје постојање и стварна разлика између духа и тела“.

У другом поглављу Јевтић одговара на питање о онтолошком статусу људског тела. Другим речима, Јевтић жели да утврди да ли је људско тело супстанција или модус, пошто мора бити једно од та два. Примарни текст снажно сугерише да је људско тело као конкретна тј. индивидуална материјална ствар супстанција. Међутим, једно од два најбитнија становишта онтологије материјалне супстанције у секундарној литератури – монизам материјалне супстанције – имплицира да људско тело мора бити модус јер постоји искључиво једна материјална супстанција тј. читав материјални универзум. Јевтић у овом поглављу показује да монизам не може бити оправдан и да стога престаје да важи главни разлог да се уопште помисли да је људско тело модус материјалне супстанције.

У трећем поглављу Јевтић оправдава две кључне тезе његове интерпретације Декартове метафизике људског бића. Прва је негативна: ноторни проблем интеракције – тврдња да је немогуће да душа и тело каузално утичу једно на друго – није заиста проблем за Декарта. Оправдање за негативну тезу Јевтић налази у Декартовом општем принципу узрочности који дозвољава интеракцију ствари различите природе, све док узрок има барем исто реалности колико и последица, али и у Декартовој теорији примитивних појмова из писама Елизабети. С друге стране, позитивна теза има две компоненте које се тичу онтологије и епистемологије људског бића. Онтолошку компоненту позитивне тезе чини тврдња да је људско биће врста *sui generis* врста јединства и и да је управо јединство то што омогућава интеракцију између душе и тела. Епистемолошку компоненту позитивне тезе чини тврдња да се људско биће сазнаје специфичним, чулним примитивним појмом, и то на повлашћен начин. Чулно искуство је то што даје одговор на питање: како је то бити човек? Осим тога што Јевтић детаљно развија и негативну и позитивну тезу његове интерпретације, он указује и на све врлине које његова интерпретације има у односу на релевантне интерпретације из секундарне литературе, притом тврдећи да успева да избегне њихове мане.

4. ПОКАЗАТЕЉИ УСПЕХА У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКОМ РАДУ

4.1. Утицајност

Cited by

	All	Since 2021
<u>Citations</u>	1	1
<u>h-index</u>	1	1
<u>i10-index</u>	0	0

4.2. Међународна научна сарадња

- Учешће у међународном научном пројекту *Science, Faith and Superstition* који је подржан пројектом Оксфорд универзитета *New Horizons for Science and Religion in Central and Eastern Europe* и финансиран од стране *John Templeton Foundation*.

Кандидат је учествовао у писању пријаве за пројекат, организацији међународне научне конференције, радионице и онлајн семинара у оквиру пројекта, као и у уређивању тематског зборника на енглеском језику.

4.3. Руковођење пројектима и потпројектима (радним пакетима)

4.4. Уређивање научних публикација

- Гостујући уредник (Guest editor) – M23: *Belgrade Philosophical Annual* 37/2, 2024.

4.5. Предавања по позиву (осим на конференцијама)

- Летња школа друштвено-хуманистичких наука *Изван науке – наука!*, Истраживачка станица Петница, 2025.

4.6. Рецензирање пројеката и научних резултата

- Recenzije naučnih radova M23: *Belgrade Philosophical Annual* 37/2, 2024:

Marchegiani, Giulio. "Knowledge, reason, noumenon: The rational legitimacy of religious belief and meta-empirical thought in the light of Kant's critique of Pure Reason." *Belgrade Philosophical Annual* 37, no. 2 (2024): 229-45. <https://doi.org/10.5937/BPA2402229M>.

Filipović, Anastasija, and Aleksandar Drašković. "The cartesian shift: Redefining passions from medieval to contemporary perspectives." *Belgrade Philosophical Annual* 37, no. 2 (2024): 213-27. <https://doi.org/10.5937/BPA2402213F>.

Yu, Aurora. "Spinoza on miracles and natural laws." *Belgrade Philosophical Annual* 37, no. 2 (2024): 157-79. <https://doi.org/10.5937/BPA2402157Y>.

4.7. Образовање научних кадрова

- Учесће у настави – Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Основне студије психологије: *Увод у филозофију* (2020)

Основне студије педагогије: *Увод у филозофију* (2020)

Основне студије андрагогије: *Увод у филозофију* (2020)

Основне студије филозофије: *Историја филозофије 2а* (2020-2022),

Историја филозофије 2б (2021-2023)

Историја филозофије 3 (2023)

Историја филозофије 4 (2024)

Увод у филозофију и критичко мишљење (2024-2025)

4.8. Награде и признања

4.9. Допринос развоју одговарајућег научног правца

5. БИБЛИОГРАФИЈА КАНДИДАТА

M24: Јевтић, Р., Декартова филозофија емоција, *Theoria* 65 (1), 21-50, 2022, 10.2298/THEO2201021J

M23: Раденовић, Љ., Јевтић, Р., Descartes' Demon and his Powers: The Break with Medieval Demonology, *Belgrade Philosophical Annual* 37 (2), 139-156, 2024, 10.5937/BPA2402139R

M24: Јевтић, Р., Позитивистичка критика cogito, *Theoria* 68 (2), 31-53, 2025, 10.2298/THEO2502031J

M24: Јевтић, Р., Аргумент из необичности, *Theoria* 69 (2), 201-212, 2026, 10.2298/THEO2602201J

M70, *Одбрањена докторска дисертација*: Јевтић, Р., *Метафизика људског бића у Декартовој филозофији*, 2026, ментор: др Љиљана Раденовић, студијски програм: филозофија, Филозофски факултет, Универзитет у Београду

Филозофски интервју: Јевтић, Р., „In conversation with John Cottingham“, *Theoria* 68 (1), 7-34, 2025.

6. КВАНТИФИКАЦИЈА НАУЧНИХ РЕЗУЛТАТА КАНДИДАТА

Врста резултата	Вредност резултата (Прилог 2)	Укупан број резултата (укупан број резултата који подлежу нормирању)	Укупан број бодова (укупан број бодова након нормирања)
M23	5	1	5
M24	3	3	9
M70	6	1	6
УКУПНО		5	20

Поређење са минималним квантитативним условима за избор у тражено научно звање

Први избор у научно звање: научни сарадник	Неопходно	Остварени нормирани број бодова
Укупно	16	20
Обавезни: M21+M22+ M23 + M24 +M41+M42+M51+M52	6	14

7. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу прегледа резултата и анализе приложеног материјала о научно-истраживачком раду др Растка Јевтића, Комисија је закључила да кандидат испуњава и квантитативне и квалитативне услове за избор у звање научног сарадника и показује задовољавајући ниво продуктивности, ефикасности и посвећености испуњавању својих радних обавеза прописаних уговором о раду. Списак Јевтићевих радова који се вреднују за унапређење у научно звање чини **4 научна рада уз докторску дисертацију, што носи укупно 20 бодова**. Од тога је у групацији **Обавезни остварено 14 бодова (неопходно 6)**. Из овога је очигледно да др Јевтић **премашује минимални број бодова и испуњава услове за стицање звања научни сарадник**.

Сви радови у библиографији др Јевтића настали су у оквиру националних пројеката финансираних од стране Министарства просвете, науке и технолошког развоја и Филозофског факултета, или међународног пројекта. Ови радови објављени су водећем националном часопису (М24) и у међународном часопису (М23). Др Јевтић показује изузетну самосталност и креативност и научно-истраживачком раду због чега сматрамо да је у питању научни подмладак који заслужује пажњу. Тиме што је учествовао у сваком аспекту пријављивања и организовања међународног пројекта Јевтић је показао да је стекао све вештине потребне за научну комуникацију на највишем нивоу. Осим тога, редовним учествовањем у извођењу наставе на факултету у току докторских студија др Јевтић показао је колегијалност и бригу за добробит институције.

Стога Комисија предлаже наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Београду да се др Растко Јевтић изабере у научно звање научни сарадник и да се одлука о предлогу избора проследи одговарајућем матичном одбору и комисији за стицање научних звања.

У Београду, 28.09.2026.

Чланови комисије:

др Љиљана Раденовић
редовна професорка
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

др Милош Вулетић
доцент
Филозофски факултет, Универзитет у Београду

др Јанко Нешић
виши научни сарадник
Институт друштвених наука

